

TABOR

Gazetka niedzielna parafii Przemienienia Pańskiego w Ogrodzieńcu

11 grudnia 2011 r.

III niedziela Adwentu

nr 3/2011 (3)

ŚLADAMI MISTRZA Z NAZARETU

rozważania nad niedzielną Ewangelią

Gdy Jan usłyszał w więzieniu o czynach Chrystusa, posłał swoich uczniów z zapytaniem:

„Czy Ty jesteś Tym, który ma przyjść, czy też innego mamy oczekiwać?”

Mt 11.2-3

Jan Chrzciciel, który z więzienia nasłuchiwał, co mówiono o Jezusie z Nazaretu, zaczął w Nim upatrywać wypełnienie się mesjańskich obietnic Starego Testamentu. Słyszał bowiem o wielu cudach, jakich Jezus dokonywał. I choć prorok Izajasz już to wszystko przepowiedział, to jednak wśród Żydów oczekiwano Mesjasza, który będzie wielkim mocarzem, władającym orężem, który zaprowadzi nowe porządki w Izraelu. Chrystus nie pasował do tej wizji. Jan posłał swoich uczniów, by osobiście wybadali Mesjasza.

Gdy tylko odeszli, Jezus wygłosił pochwałę Jana, kończąc ją słowami: *Zaprawdę, powiadam wam: Między narodzonymi z niewiast nie powstał większy od Jana Chrzciciela.* Jan musiał być zatem człowiekiem z niezwykłym charakterem. Nawet teraz, w więzieniu, nie myślał on o sobie.

Jaką drogą doszedł Jan do takiej wielkości ducha, do tak urobionego charakteru? Na pierwszym miejscu trzeba postawić modlitwę i natchnienia Boże, którymi kierował się ten ostatni prorok Starego Testamentu. Na drugim zaś długoletnią pracę nad oczyszczeniem ze złych skłonności i nabyciem cnót, zwłaszcza męstwa.

Każdy z nas rodzi się równie słaby pod względem moralnym, jak i fizycznym. Jest tą trzcina, którą co chwila uginają wichry instynktów, namiętności lub złego przykładu. Musimy, jak Jan powoli, przez długie lata kształtować swój charakter, aby stać się podobni do mocnego dębu.

Dziś wielu wątpi i pyta o sens życia, komu mają służyć. Pytają też o Chrystusa, czy jest On tym, który miał przyjść, czy też na innego jeszcze mają czekać. Naszym życiem chrześcijańskim, bardziej niż słowem, musimy im odpowiedzieć, że już dwa tysiące lat temu przyszedł nasz Zbawiciel i że na nikogo innego już nie czekamy. I że sensem naszego życia jest ukształtowanie siebie, naszych bliskich i społeczeństwa, według Jego Ewangelii.

Gorączka przedświąteczna

Już od paru lat przyzwyczailiśmy się do widoku witryn sklepowych udekorowanych w bożonarodzeniowym stylu od początku grudnia, czy nawet wcześniej. Nie dziwią nas kolędy grane tu i ówdzie, czy też pseudo-świąteczne piosenki w radiu, mimo że do świąt pozostał miesiąc. Komercja sprawiła, że coraz bardziej wyprzedza się obchody świąt, tak że gdy one już nadejdą, to w sumie nie robią większego wrażenia, gdyż *de facto* trwały od miesiąca.

Oprócz tego coraz bardziej zauważalna jest tendencja do przeakcentowywania elementów tradycji, towarzyszących obchodom świąt. Dzieje się tak do tego stopnia, że w pewnym momencie zwyczaj bierze górę nad treścią świąt. Pojawia się wówczas pytanie: Co my właściwie świętujemy? Zwyczaj, czy Boże Narodzenie? Wiąże się to niestety z trendem stopniowej desakralizacji świąt. To, co jest w nich najważniejsze, odsuwa się na daleki plan lub całkiem neguje, a podkreśla się sprawy w istocie rzeczy marginalne.

Na zachodzie w krajach anglojęzycznych zaproponowano, by składając sobie życzenia zaniechać używania zwrotu „Merry Christmas” (wesołych świąt), a zastąpić go zawołaniem „Happy Holliday”. Pierwszy zwrot zawiera bardzo jasne odwołanie się do chrześcijańskiego wymiaru świąt, bowiem słowo „Christmas” wskazuje właśnie na Boże Narodzenie. Drugi zaś zwrot znaczy dosłownie tyle, co „Wesołych Świąt”, tyle że nie wiadomo, o jakie święta właściwie chodzi – jakieś tam święta.

W Polsce też można zauważyć podobne trendy, tyle że nie tak bardzo agresywne. Narazie. Jedną z rozgłośni radiowych namiętnie używa nazwy

„Święty Mikołaj”. O Świętym Mikołaju tam nie usłyszymy, bo świętość nie jest dzisiaj trendy.

Wydawać by się mogło, że chodzi tu o drobnostki. Może i tak, ale pokazuje to dyskurs zmierzający do wykorzenia chrześcijańskiego akcentu z chrześcijańskich świąt. Brzmi to groteskowo, ale tak się w rzeczywistości dzieje.

Bez silnej podbudowy wiary łatwo ulec tym dziwnym tendencjom, a wówczas obchodzenie świąt sprowadzi się do zjedzenia kolacji wigilijnej, obdarowania się prezentami i ewentualnie pośpiewania o Jezusku w żółtku – tak dla tradycji. Stąd też, jeśli nie chcemy paść ofiarą takiego myślenia, potrzeba, abyśmy we właściwy sposób przygotowali się do Świąt Bożego Narodzenia. Ciasta, pierogi, choinka i prezenty są ważne, bo pomagają nam przeżywać ten świąteczny czas. Nie zapomnijmy jednak o jakże ważnym przygotowaniu duchowym. W takim przygotowaniu pomoc nam mogą niewątpliwie rekolekcje adwentowe.

Rekolekcje są czasem wewnętrznego skupienia, zatrzymania w toku przedświątecznej bieganiny; czasem poświęconym zastanowieniu się nad sensem bycia chrześcijaninem. Jest to okazja do rewizji własnego życia i zwrócenia się ku Bogu, którego przyjście na świat będziemy niedługo świętować.

W tym roku rekolekcje dla naszej parafii poprowadzi ksiądz Mariusz Górszczyk, proboszcz parafii św. Brata Alberta w Będzinie. Serdecznie zapraszamy wszystkich zatroskanych o swoją wiarę. Szczegółowy program rekolekcji podajemy w ogłoszeniach duszpasterskich.

ABC chrześcijanina

WIENIEC ADWENTOWY

Jednym z najbardziej wymownych adwentowych zwyczajów jest wieniec adwentowy, który ustawia się koło ołtarza.

Dokładne pochodzenie adwentowego wieńca nie jest znane.

Prawdopodobnie bierze on początek z Niemiec od pewnego zwyczaju, który powstał w ewangelickiej wspólnocie w Hamburgu w latach międzywojennych. Zaczęto się od tego, że stawiano dwadzieścia cztery świece na kole od wozu i każdego dnia grudnia zapalano po jednej dla odliczania czasu pozostałego do świąt. Zwyczaj ten przyjął się, ale

został nieco zmieniony. Liczbę świec zmniejszono do czterech (liczba niedziel w Adwencie), a drewniane koło zaczęto przystrajać gałązkami jodły, co wreszcie przerodziło się w prawdziwy wieniec. Obyczaj ten jest zatem jeszcze stosunkowo młody, ale szybko rozszerzył się na wiele krajów.

Wieniec ten (łac. *corona* – korona) jest symbolem hołdu i wskazuje nadchodzącego Króla. Cztery świece zapala się w kolejne niedziele Adwentu (najpierw jedną, potem dwie itd.). Zapalanie świec oznacza czuwanie i gotowość na przyjście Chrystusa. Wiąże się to ze słowami naszego Pana, który określał siebie mianem „Światłości świata”.

Obecnie mamy wieńce adwentowe w kościele, ale także w wielu domach ustawia się stroiki bożonarodzeniowe na kształt wieńca. Wykonuje się je z gałązek szlachetnych drzew iglastych, takich jak: świerk, jodła czy sosna. Wieniec adwentowy łączy w sobie elementy religijne i praktyczne.

Kartka z kalendarza

14 grudnia – wspomnienie św. Jana od Krzyża

Święty Jan od Krzyża był hiszpańskim mistykiem, pisarzem i poetą, reformatorem zakonu karmelitów. W 1563 roku wstąpił do karmelitów i złożył śluby zakonne. Szukając bardziej radykalnej formy życia zakonnego, zamierzał przejść do zakonu kartuzów. Pod wpływem jednak znanej mistyczki św. Teresy z Ávili w roku 1567 podjął dzieło reformy zakonu karmelitów, która zaowocowała wyłonieniem się dwóch autonomicznych gałęzi zakonu (karmelitów trzewickowych i bosych). W 1568 roku założył w Du-ruelo pierwszy klasztor karmelitów bosych. Później pełnił funkcje mistrza nowicjatu, rektora kolegium w Alcalá de Henares, przeora i wikariusza prowincji. W roku 1577 przeciwnicy reformy zamknęli go w więzieniu klasztornym w Toledo, gdzie podczas dziewięciu miesięcy dotkliwych cierpień fizycznych i moralnych przebył drogę intensywnego rozwoju duchowego. Po ucieczce z więzienia zamieszkał w Andaluzji, gdzie zyskał sławę wybitnego kierownika duchowego. Spod jego ręki wyszło wiele dzieł ascetycznych podkreślających znaczenie modlitwy kontemplacyjnej.

W roku 1675 został beatyfikowany, a w 1726 kanonizowany. Jego relikwie spoczywają w kościele Karmelitów Bosych w Segovii. Jest patronem poetów języka hiszpańskiego, życia kontemplacyjnego i teologii mistycznej. Zwany jest Doktorem Mistycznym. W sztuce ukazywany jest jako karmelita piszący przed krzyżem lub rozmawiający z Ukrzyżowanym.

Ogłoszenia duszpasterskie

1. W tym tygodniu patronują nam:

- we wtorek – święta Łucja, dziewica i męczennica, która oddała życie w obronie wiary około 304 roku w Syrakuzach na Sycylii. Jest patronką ociemniałych;
- w środę – święty Jan od Krzyża, żyjący w XVI wieku reformator zakonu karmelitańskiego i autor wybitnych dzieł duchowości chrześcijańskiej. Wzywajmy orędownictwa tego świętego, wypraszając łaski potrzebne do pełnego przeżywania zbliżających się tajemnic Bożego Narodzenia.

2. Niedziela dzisiejsza nosi nazwę Gaudete – „Radujcie się!”. Nazwa ma swoje źródło w Biblii, w tekście świętego Pawła do Filipian „Radujcie się zawsze w Panu, raz jeszcze powtarzam: radujcie się! Pan jest blisko”. Dlatego też w dzisiejszej liturgii zamiast fioletowych pojawiły się szaty różowe. Ta zmiana koloru przyjęła się od zwyczaju błogosławienia przez papieża w Rzymie i rozdawania róż w tę właśnie niedzielę.

3. Rozpoczynamy dzisiaj Rekolekcje Adwentowe, które potrwać do wtorku. Podajemy szczegółowy program rekolekcji:

Niedziela, 11 grudnia

- 7⁰⁰ - Msza św. z nauką dla dorosłych
- 8⁰⁰ - Msza św. z nauką dla dorosłych (Cementownia)
- 9⁰⁰ - Msza św. z nauką dla młodzieży
- 11⁰⁰ - Msza św. z nauką dla dzieci
- 17⁰⁰ - Msza św. z nauką dla dorosłych

Poniedziałek, 12 grudnia

- 7⁰⁰ - Msza św. z nauką dla dorosłych
- 9⁰⁰ - Msza św. z nauką dla dorosłych
- 11⁰⁰ - Msza św. z nauką dla dorosłych
- 16⁰⁰ - Msza św. z nauką dla dzieci i młodzieży
- 17⁰⁰ - Msza św. z nauką dla dorosłych

Wtorek, 13 grudnia

Dzień spowiedzi i zakończenie rekolekcji

Spowiedź 7³⁰ – 12⁰⁰ oraz 16⁰⁰ – 17⁰⁰

- 7⁰⁰ - Msza św. z nauką dla dorosłych
- 9⁰⁰ - Msza św. z nauką dla dorosłych
- 11⁰⁰ - Msza św. z nauką dla dorosłych
- 16⁰⁰ - Msza św. z nauką dla dzieci i młodzieży
- 17⁰⁰ - Msza św. z nauką dla dorosłych

4. Spotkanie Chóru w piątek o godz. 17³⁰. Zaprasza Pan Organista.

5. Zostało jeszcze trochę świec Caritasu. Zachęcamy do ich nabywania. Niech zapłoną na naszym wigilijnym stole i będą znakiem chrześcijańskiej solidarności i miłosierdzia wobec ubogich. Świece można nabywać w zakrystii a wychodząc z Kościoła opłatki u Pana Organisty.

6. Zachęcamy do czytania prasy katolickiej i wspierania parafialnej gazetki. Ofiary składane przy jej nabyciu mają pokryć koszty druku i wspierać duszpasterstwo dzieci i młodzieży w naszej parafii.

7. Niech radość przepętnia wasze oczekiwanie na narodzenie Pana Jezusa.

INTECJE MSZY ŚWIĘTYCH 12 – 18 grudnia 2011 r.

12 grudnia – poniedziałek

- 7⁰⁰ 1) + Chryzant Markiewicz – od Henryka i Niny Straszek.
2) + Alfred Chyżowski – od Haliny Pilarczyk z rodziną.
17⁰⁰ + Wiesława Piątek – od wnuczka Pawła z Agnieszka.

13 grudnia – wtorek

- 7⁰⁰ 1) + Krystyna, Józef Matysek.
2) + Chryzant Markiewicz – od rodziny Bodziony i Krupów.
17⁰⁰ + Wiesława Piątek – od wnuczka Michała z żoną Mariolą i prawnuczką.

14 grudnia – środa

- 7⁰⁰ 1) + Chryzant Markiewicz – od Andrzeja Mikulskiego z rodziną.
2) + Alfred Chyżowski – od Anny Stachurskiej.
17⁰⁰ + Wiesława Piątek – od wnuczka Karola.

15 grudnia – czwartek

- 7⁰⁰ 1) + Alfred Chyżowski – od rodziny Szałasów.
2) + Władysława Wacowska – od rodziny Bieleckich.
17⁰⁰ + Piotr Hajduga – od wujka Stanisława Srokosza z rodziną.

16 grudnia – piątek

- 7⁰⁰ 1) + Piotr Hajduga – od cioci Teresy z rodziną.
2) + Zdzisław Ćmak – od żony.
17⁰⁰ NABOŻEŃSTWO DO MIŁOSIERDZIA BOŻEGO.

17 grudnia – sobota

- 7⁰⁰ 1) + Zygmunt Podsiadło – od żony.
2) + Leszek Kromer – od teściowej Wiesławy Maciążek.
17⁰⁰ 1) + Genowefa, Władysław Jagła, Stanisław Kowalski, Edward Żyła.
2) + Zbigniew Bień.

18 grudnia – niedziela

- 7⁰⁰ rezerwacja
9⁰⁰ + Leszek Karwa – od Zenona Podsiadło z rodziną.
11⁰⁰ O zdrowie i błogosławieństwo Boże dla Aleksandry.
17⁰⁰ + Aniela, Stefan Wójcik.

Stopka redakcyjna

Redakcja gazetki:

Ksiądz Jacek Furtak, Proboszcz

Ksiądz Mariusz Olejnik

Ksiądz Michał Kocjan (redaktor odpowiedzialny)

e-mail: tabor.ogrodzieniec@op.pl

Adres:

Rzymskokatolicka Parafia

Przemienienia Pańskiego w Ogrodzieńcu

ul. Kościuszki 33

42-440 Ogrodzieniec

tel. 699-189-130 (telefon dyżurujący)

www.parafia.ogrodzieniec.pl